

Groep I

4 juni 1961

Goeden morgen vrienden.

Ik zou in deze bijeenkomst gewoon over het een en ander met u willen praten. Tenslotte zijn wij nu in een tijd, die belangrijk en interessant begint te worden ook door het geestelijk werk en de nieuwe leer die wij op de aarde zich zien verspreiden.

Nu kun je al die dingen trachten samen te vatten in een nauw kader. Je kunt ze in het keurslijf van een redevoering persen, maar ik heb persoonlijk het idee dat dit nog niet gaat. Het is er nog geen tijd voor.

Wanneer wij beginnen met een godsdienstige gedachte b.v., dan zien wij altijd weer, dat de mens tracht deze dingen aan te passen bij zijn maatschappij. Het is niet zo, dat de mens God eert zoals hij meent dat God geëerd moet worden, maar hij eert God op de manier die hij meent dat maatschappelijk het meest aanvaardbare, het meest praktische is. En daar loop je altijd weer mee vast, wanneer je komt met een nieuwe reeks van leerstellingen, die met die maatschappij geen rekening houdt, maar alleen met de kosmische waarheid en met God.

Het zijn ongetwijfeld deze geschillen die op het ogenblik zeer zwaar zijn gaan tellen in o.m. Saoedi Arabië. In India en Pakistan merken wij er ook al wat van, zegt u maar het hele Zuid Aziatisch Syrische gebied tot Turkije toe op het ogenblik.

Wat zijn nu eigenlijk de punten waar de mensen zo'n ontzettend bezwaar tegen hebben? Op zichzelf zijn het punten, waarin zij zeggen te geloven, dat is het eigenaardige. Wanneer b.v. wordt gezegd: "de wil Gods gaat boven alle dingen", dan zeggen ze: "Dit is gevaarlijke praat, want wij interpreteren de wil Gods." Dan loop je weer vast wanneer je tracht in die wil Gods iets van waarheid te vinden.

Op dezelfde manier gaat dat met b.v. opvattingen t.a.v. van al dan niet toelaatbaarheid van toestanden, handelingen enz. Men zegt met groot misbaar; "Maar wij weten hoe het is. Een ander weet er niets van en wanneer u wat anders zegt, dan kan dat nooit een ware leer zijn."

Een punt, dat ook nogal wat moeilijkheden baart, b.v.: er zijn Moslims, die groot bezwaar maken tegen de gedachte, dat de vrouw een ziel heeft en gelijkwaardig is aan de man, dat de vrouw dezelfde rechten moet hebben als de man. Niet, dat dus de man er 4 vrouwen op na mag houden en de vrouw opgesloten moet zitten. Neen, als de man dat mag, mag de vrouw dat ook. Dat zijn dingen, waaruit ontzettend veel bezwaren zijn voortgekomen.

Een ander geschilpunt: Iemand, die behoort tot een hoge kaste laten we zeggen dat hij Brahmaan is is gelijkwaardig aan de laagste kaste, de kaste van de uitgestotene desnoods. Want het is niet wat zij zijn door geboorte maar wat men is vanuit innerlijk zijn, dat bepaalt hoe men kosmisch bestaat. Grote bezwaren, want de orde is er altijd geweest, is door de goden zelf ingesteld: dat is het wijsgerige systeem en wie daaraan tornt is onjuist, zondig enz. enz.. Deze bezwaren worden op het ogenblik meer en meer kenbaar en dat hoeft ertoe gevoerd dat men overal acties aan het beginnen is. Dat gaat ten dele van de geest uit, ten dele van de Witte Broederschap, ten dele direct van de Wereldmeester en zijn volgelingen. Die acties zou je zo kunnen omschrijven: De mens moet worden losgemaakt van elke opvatting, die berust op iets anders dan op het in God bestaande, dus de kosmische waarheid en het in God aanvaardbare.

Die actie zal zich ongetwijfeld ook hier verder voortzetten. U weet b.v. dat ook onze orde voor haar kernleden en dat onder zeer bijzondere condities, waarvan wij hopen dat men zich daaraan houden zal, proberen wil om reeds nu eigenlijk een paar tipjes van die sluier te gaan oplichten. Overal gaan wij eigenlijk proberen die waarheid over de wereld te verbreiden, niet zozeer om een nieuwe leer te brengen, maar om het menselijk denken a.h.w. een schok te geven. Een schok, die voor heel velen tamelijk hard zal aan komen. Schokken die in de komende tijd steeds sterker zullen worden en die, naar wij aannemen, een climax zullen vinden in het begin van het volgend jaar,

Wat is dan eigenlijk die kosmische waarheid, want daar gaat alles om. God heeft alle dingen geschapen, dat zult u met mij eens zijn, Gods wil en Gods wezen is in alle dingen vertegenwoordigd. Alles wat uit God komt is aanvaardbaar. Let wel, ik zeg niet "goed", ik zeg

"aanvaardbaar" en wanneer wij iets wat binnen het Goddelijke bestaat tot kwaad maken, dan vloeit dat uit onszelf voort en niet uit God, uit de Goddelijke wet of uit iets anders. Wanneer er een oordeel gesproken moet worden, dan kan dit alleen binnen het Goddelijke bestaan en zolang een deel van de schepping niet te buiten is gegaan aan de Goddelijke wetten dat kan eenvoudig niet zal alles goed zijn.

Begint u te begrijpen waarom er zoveel verzet is tegen deze dingen? Diefstal is mogelijk. M.a.w. eigendomsrecht is dus niet meer God gegeven, niet kosmisch, is dus menselijk. Vandaar dat je menselijk diefstal moogt bestrijden, maar nimmer moogt zeggen dat een kosmische wet is: gij zult niet stelen. Dit is een mensenwet.

Een van de grote bezwaren, die je daar b.v. weer bij ontmoet is, dat men de 10 geboden, zoals Mozes ze heeft gegeven dus wil zien als een totaal Goddelijke opdracht. En het gekke is, dat de Joden dat nu niet helemaal doen want ze spreken over de 1^e tafel met zijn 3 goddelijke geboden en de 2^e tafel met de menselijke geboden. M.a.w. er zijn 3 geboden omtrent het aanvaarden van God, liefhebben van God, die dus kosmisch zijn. En het vreemde is, die passen ook in een kosmische waarheid. Maar alle andere geboden zijn gebaseerd op de mensenwereld en niet op een Goddelijke. Die kosmische waarheid wil ik toch trachten een klein beetje te schetsen. Misschien is het mogelijk dat hier te doen en zover er woorden beschikbaar zijn, zullen wij in ieder geval trachten dat vandaag te doen.

Alles wat in God en uit God bestaat is in zijn wezen Goddelijk, waar het door God in stand wordt gehouden, door hem wordt gekend en goedgekeurd of toegelaten. Zo zijn alle bestaande condities, ook de condities, die wij persoonlijk slecht of onaanvaardbaar vinden, in feite Goddelijk. Het is in de kosmos niet te doen om een persoonlijk oordeel te vinden of om een persoonlijke veroordeling uit te spreken t.o.v. datgene, wat ons niet bevalt. Het is noodzakelijk dat wij in de eerste plaats het geheel van de kosmische waarheid aanvaarden voor wat ze is, daarbij zoals ook Jezus dat geleerd heeft en ook de nieuwe wereldleraar zegt: het oordeel zelve overlaten aan de Kracht, Die alles heeft voortgebracht.

In deze kosmische waarheid moeten alle delen ineensluiten tot een volmaaktheid. Alles is een organisch geheel. Binnen dit organisme heeft alles wat wij zijn, wat wij beleven, wat wij doormaken, zijn eigen plaats. Ons eigen wezen heeft even goed zijn vaste plaats, aaneensluitend a.h.w. met 1000 en 1 andere waarden binnen de kosmische waarheid dan God zelve. Wij zijn er eenvoudig een deel van. Wij kunnen dus t.o.v. God geen kwaad doen. Een eerste kosmische waarheid.

De tweede luidt: in mijzelf en t.o.v. mijzelve heb ik wel een maatstaf. Wanneer ik deze maatstaf aanleg, eerlijk en oprecht volgens mijn wezen, zo zal ik daarmee niet bepalen wat goed of kwaad is in de kosmos of in de wereld, maar slechts wat mijn eigen plaats en harmonie in de kosmos bepaalt. Ik kan uit mijzelf dus weten, hoe ik op de juiste manier in de kosmos en in relatie met de kosmos besta. Dit is de enig werkelijke maatstaf. Een moeilijk punt voor vele mensen, dat geef ik graag toe.

Een volgend punt is dit: Wanneer ik dus een organisch geheel vorm kosmisch gezien met al het zijnde en al het levende, is het mij onmogelijk enigerlei houding t.o.v. al wat mij beroert in te nemen buiten die van eenheid, of zoals de mens dit uitdrukt: naastenliefde. Deze vorm van absoluut samengaan in streven, in leven en werken, zover de levens elkaar beroeren, dit beeld van eerlijk en oprecht elkander steunen zonder een onderscheid te maken tussen je eigen belang en dat van anderen, komt voort uit de waarheid zelve, uit het wezen van de schepping en het heeft niets te maken met grote of minder groot geestelijke inzichten, wanneer je daartegen zondigt. Het is alleen de kwestie: je kunt proberen ertegen te zondigen maar je kunt het nooit in feite doen.

Hieruit volgt weer de stelling: we hebben een groot aantal mogelijkheden in de kosmos, maar zoverre anderen hiermede te maken hebben, onze relaties met anderen, wat wij aan een ander verkopen, wat wij van een ander kopen, wat wij voor een ander doen en wat een ander voor ons doet enz. is niet afhankelijk van onszelf, maar wederom van dit kosmisch organisme, want daarin past het zo. De vrijheid van wil, zoals de mens die kent, wordt hierdoor wel heel sterk aangetast, dat begrijpt u wel. De vrijheid van wil ligt alleen in de manier waarop je het doet.

Aardig voorbeeld misschien: iemand ontmoette een ander, die al jaren lang doof was. Hij was zó nijdig op die persoon, dat hij hem een klap gaf. Door deze klap kreeg de ander het gehoor

terug. Hij had in zijn haat de ander een weldaad bewezen. Maar het was niet zijn wil die weldaad te bewijzen, dus in zich zou hij dit als een schade, als iets onaangenaams moeten ervaren, en voor de ander blijft het aangenaam. Ook het omgekeerde is waar. Ik kan iemand proberen heel veel goed te doen en op een gegeven ogenblik, daar doorvoor die mens extra lijden veroorzaken, terwijl hij dat helemaal niet beseft, of een extra probleem opwerpen, terwijl hij daar helemaal geen inzicht in heeft.

Ik hoop, dat ik dit dus duidelijk heb gemaakt. De belangrijkste kosmische waarheid volgens mij is wel deze: waar wij allen door een gezamenlijke kracht worden bewogen, waar wij allen uit dezelfde kracht bestaan en volgens de wil dier kracht zijn geborgen en allen de voorgeschreven wegen uiteindelijk gaan, heeft het geen zin ons te verzetten tegen iets in het leven, tenzij dit uit ons wezen zelve voortspruit.

Dit heeft heel veel opmerkingen als: dit is fatalisme van de ergste soort en zo, naar voren gebracht. De consequentie van deze stelling echter is niet dat je dus alles aanvaardt, maar dat je elke bestrijding van voor jou niet aanvaardbare toestanden alleen volgens je eigen geaardheid en wezen moogt volbrengen. Je moogt niet de maatstaf van een ander nemen en aan de hand daarvan een verzet plegen tegen de omstandigheden. Zodra je dit doet veroorzaakt je in jezelf verwarring, terwijl buiten jezelf niets tot stand komt, wat niet op een andere wijze evenzeer tot stand had kunnen komen.

Deze consequenties gaan betrekkelijk ver. Want elke mens wordt volgens deze nieuwe leer dus volkomen vrij zover het zijn eigen intenties aangaat. Hij is volkomen vrij in zijn eigen handelingen. Hij valt buiten heel veel verantwoordelijkheden en aansprakelijkheden, die hij normalerwijze in de menselijke samenleving toch meent te dragen. Hij moet daarvoor in de plaats alleen de eerlijkheid stellen van: ik ben één met de schepping. Van daaruit alleen zou je dus moeten reageren. Er zijn heel veel mensen die zeggen, dat dit onmogelijk is. Ze zeggen bijv.: Een mens heeft zoveel kanalen, dierlijke lusten, en wanneer nu die lusten aanvaardbaar zijn, dan is daar geen enkele rem meer op. Volkomen waar.

Maar even waar is het, dat heel veel mensen een voldoende bewustzijn in zichzelf bezitten om deze lusten te beperken. En in feite zouden ze niet meer en niet minder kunnen doen, dan ze nu doen. Alleen de motiveringen zouden anders zijn. "Ja maar," roepen anderen uit: "hoe zou dan het zakenleven in elkaar moeten gaan zitten. Wij kunnen toch niet een ieder welwillend precies vertellen, hoe de zaken zijn. Denkt u dat daardoor de behoeften van de wereld veranderen, denkt u dat er iets zou veranderen in de handel?" Juist door uw eerlijkheid en openhartigheid zult u waarschijnlijk een beter contact hebben en door de openhartigheid en eerlijkheid van de ander voelt u zich ook meer tot deze aangetrokken en zult u evenzeer datgene kopen, wat u behoeft. De feitelijke toestand verandert niet, maar de onderlinge instelling, de verhouding verandert. Dit wil men echter niet inzien. De mensen zijn zo gebaseerd op het bedrog, de terughoudendheid enz.enz., dat ze niet kunnen inzien, wat dit allemaal betekent. Dat het niet is een omwenteling in de uiterlijke wereld, maar in de innerlijke wereld.

Bij deze kosmische bewustwording zijn, zoals ik reeds gezegd heb, verschillende grote krachten ingeschakeld en deze grootkrachten vanuit de Witte Broederschap enz. nemen ook zelf direct deel aan allerhande acties, die tot doel hebben de mens te laten inzien, dat zijn eigen instelling het belangrijkste is, dat hij niets aan de toestand kan veranderen, maar dat hij die toestand a.h.w. aangenaam en aanvaardbaar kan maken volgens zijn eigen inhoud en instelling.

Wij hebben getracht hiervoor een specialist te vinden en dat is een beetje moeilijk, want u zult wel begrijpen, dat, wanneer wij het al heel druk beginnen te krijgen, velen van de grotere leden van de Witte Broederschap het ook buitengewoon druk hebben. Ik heb u daarom niets aan het begin van mijn betoog durven beloven. Ik heb het eerder opgebouwd als een soort verklaring die eventueel aanvullend kan zijn voor hetgeen men van die zijde zou kunnen brengen.

Ik heb zojuist bericht gekregen, dat een van deze leden een kort ogen blik beschikbaar heeft. Het is een in Azië vooral vroeger zeer bekende figuur, die bekend was onder de naam Sri Kendisja. Hij werd gezien als een van de grote wijzen in de tijd van de grote oproeren in India, het in grijpen van de rode bloem enz.. Zijn stellingen zal hij waarschijnlijk brengen in een voor

u zo begrijpelijk mogelijke en zo Nederlands mogelijke vorm, want de grote wijzen spreken met gedachten en niet alleen met woorden. Ik vermoed dat hij u daarnaast zal willen wijzen op bepaalde krachten, die in de kosmos aanwezig zijn en ik verzoek u alleen één ding. Wilt u mij het genoegen doen uw westers denken en uw westerse vooroordelen uit te schakelen en ook uw westerse logica een ogenblik terzijde stellen, totdat deze grote broeder tot ons heeft gesproken, opdat wij later daar eens over kunnen spreken en nadenken, eventueel op een volgende zondagmorgenbijeenkomst.

o-o-o-o-o

Goeden morgen, mijn vrienden.

Te spreken over de taak, die de Witte Broederschap op zich heeft genomen, is in zekere zin moeilijk. Er zijn kosmische werkingen, die zich onttrekken aan het menselijk kennen, er zijn invloeden, zo groot en zo hoog dat zij moeilijk omschreven kunnen worden. Maar één ding is voor de mens zeker. Wanneer de hoge krachten veranderen, wanneer de heersers in de kosmos van troon wisselen, dan veranderen de wetten van de mens. De mens is een dier met een geest. Maar de geest van een mens zou kunnen leven in een dier en toch mens zijn. De geest van een mens is een kracht, een kracht, die zou kunnen bestaan zonder enig voertuig en toch mens zijn. Want mens zijn is oneindig en zelfs wanneer goden mensen worden of mensen goden, zo zal het menselijke voortbestaan.

Dit is nu de boodschap van de nieuwe tijd. Mens zijn is niet gebonden aan een voertuig of aan de wet van een voertuig of aan het begrip van een voertuig. Mens zijn wil zeggen: de eenheid voelen, die toch in ons allen behoort te bestaan vanuit het scheppend vermogen zelf. Vraag niet als mens: wie is de eerste oorzaak, wie is de eerste bron. Spreek niet over het al of niet bezielde zijn van alle dingen, maar weest mens. Weest vrij binnen alle wetten, vrij om in jezelf de mensheid en de menselijkheid te ervaren. Mensheid en menselijkheid ervaren wil zeggen: in jezelf de liefdeskracht, de harmonie dragen, die de tijger maakt tot een speelse poes en de giftige slang tot een trouwe gezelschap en beschermer.

Mens zijn in waarheid wil zeggen: onder de uiterlijkheid van woorden en daden leren gedachten te verstaan en gedachten te zenden en te ontvangen als een ware stem van je ware wezen. Mens zijn wil ook zeggen: deel hebben aan alle krachten die mens hebben geheten of heten zullen door alle tijd. Krachten die men magisch noemt, krachten die men wil verwerven door grootse offers en het stoïcijns dragen van pijn. Krachten echter, die ook zonder dergelijke buitenissigheden bereikbaar zouden moeten zijn voor elke mens, want ook dit is een doel van de waarheid. Gij zijt een mens en zijt u bewust van uw mens zijn. Zo zijt gij deel van alle dingen en alle dingen beantwoorden uw roep. Indien gij tot de vlam zegt: "brandt!" zo brandt hij. Indien gij zegt: "dooft!" zo dooft hij. Mens zijn wil zeggen: beschikken over een oneindige kracht, mits je waarlijk mens bent en de beperkingen van menselijkheid vergeten bent, de beperkingen die uit jezelf worden geboren.

Want dit is de waarheid van het mens zijn. Al wat er aan kwaad in u is, in lichaam en geest, hebt ge zelf voortgebracht Al wat er in u is aan licht, aan vreugde, aan kracht en vermogen, hebt ge zelf voortgebracht. Wat u aan leven en dood kenbaar wordt, bestaat reeds in u zelve, voor het werkelijkheid wordt voor u. Mens zijn wil zeggen: als kosmische vlam dolende en alles verwerklijken wat je denkt, maar in elke verwerklijking gebonden zijn, ook aan de niet erkende waarden ervan.

Wat gij wenst is het Uwe, want dit is de kracht. Wat gij verwerpt verdwijnt voor u, want dit is de kracht. Wat gij erkent is waarheid, want ook dit is de kracht, mits gij leert om mens te zijn.

Mens zijn, mijn dierbare vrienden, gij medeleden der mensheid, mens zijn wil zeggen: vrije geest zijn, vrije stof zijn en vrij licht zijn, om dat je beseft, dat elke beperking buiten dien uit jezelf voortkomend, is opgelegd niet door de goddelijke kracht of de kosmos, maar door het verkeerd begrijpen van alles.

Leer waar te zijn, leer uw vooroordelen doden. Leer wat ge gelooft te toetsen aan de kracht, die het in u wekt. En ge zult de waarheid kennen van uw eigen mens zijn.

Deze boodschap omvat de taak van de Broederschap. Deze boodschap omvat de kracht waarvan de Broederschap deel is. Deze boodschap is de werkelijkheid die de mens wordt gebracht door de komende tijd. Moge het ons vergund zijn deze dingen gezamenlijk te kennen

zonder woorden en zonder medium, uit de eenheid die bestaan kan tussen mensen, ongeacht hun voortuig.

Dat het bewustzijn voor u dage, dat de beperkingen mogen wegvallen, de kracht zich in u moge openbaren.

o-o-o-o-o

Nu hebt u iets gehoord over al wat er verwerklijkt zal worden in de komende tijd, wat het eigenlijke doel is. Nu vind ik wel dat onze leraar een ware naam heeft. Want kendesja is een God van waarheid. Hij probeert ons de waarheid te brengen ook in deze kring. Maar de vraag is: zijn wij rijp voor deze waarheid? Je zoudt er een vraag aan toe kunnen voegen: bent u rijp voor het leven? Want indien er deze kracht is en ik ben ervan overtuigd dat ze bestaat en dat ze ook voor u werkzaam kan zijn, wanneer er dit bewustzijn is, deze mogelijkheid om zonder woorden a.h.w. te komen tot een uitwisseling van kennen en begrip van alle dingen der mensheid, dan moet je toch eigenlijk heel veel dingen veranderen en prijsgeven. Dan is dat schitterend en groots, maar het is anders. En juist dit anders zal voor ons veel moeilijkheden baren vrees ik. En nu zeg ik expres voor ons. Opzettelijk dus. Want gelooft u mij, wanneer wij moeten beginnen deze kosmische waarheid - zelfs als wij haar kennen - om te zetten in een dagelijkse werkelijkheid, dan lopen wij elke keer weer vast op de wereld, waarin wij leven. Ook op de sferen en hun verplichtingen en hun opvattingen, net zo goed als op uw wereld.

En daarom zou ik willen zeggen dat deze boodschap, hoe groot en hoe belangrijk ook, in een menselijke wereld niet helemaal verwezenlijkt kan worden naar buiten toe. Je zoudt kunnen proberen haar innerlijk te verwezenlijken, maar volgens mij ligt daar voor de mens zeker al een grens. Het enige wat je kunt zeggen is dit: weest positief. Benader alle dingen vanuit je eigen aanvoelen van mogelijkheid, je eigen aanvoelen van goed en aanvaardbaar zijn. Benader alle dingen zo eerlijk en open als het maar kan. Ga rustig je eigen zaken na, als je zaken hebt en je verplichtingen, waar je verplichtingen hebt, want daarvoor ben je mens en leef je in een menselijke wereld.

Maar door dit zo open, zo oprecht mogelijk te doen en vooral door steeds weer te trachten je iets te realiseren van die eenheid, die waarheid die tussen jou en anderen bestaat, moet je m.i. toch ook kunnen komen tot het leggen van een totaal andere waarde in je leven. Dat lijkt mij belangrijk.

Die kosmische waarheid is nu eenmaal gebonden aan Gods patroon, aan de vaste omstandigheden, waaraan je niets veranderen kunt. Die kosmische waarheid kunnen wij nooit wijzigen vanuit onszelf, wij kunnen haar alleen beleven. En wanneer wij die beleving langzaam in onszelf laten groeien, zo meen ik dat dat voor ons veel meer aanvaardbaar is, omdat we dan niet zo snel ons zullen verzetten tegen hetgeen in de kosmos zelf als noodzaak is uitgedrukt, maar wat voor ons met ons nieuw begrip van vrijheid en kosmische eenheid enz. toch eigenlijk wel een beetje onaanvaardbaar is geworden.

Wij moeten een verschil leren maken, allereerst wel tussen onze innerlijke wereld en de buitenwereld, tussen wat in ons als vermogen ligt en de omstandigheden buiten ons, waar wij slechts een zeer beperkte invloed op kunnen hebben. Ik weet het wel, ik beperk hier veel. Ik beperk hier veel van wat onze grotere broeder heeft gezegd, maar....mag ik dat niet doen? Kun je mensen meten - heeft eens iemand gezegd - met de maatstaven die je goden aanlegt? Op dezelfde wijze zou ik willen zeggen: kunnen wij, eenvoudigen, die proberen op te groeien in verdraagzaamheid, in bewustwording, in wat geestelijk licht, kunnen wij onszelf maatstaven aanleggen van b.v. de grote raad van de Witte Broederschap? Of van die hoge en lichtende geesten, die ergens bestaan? Ik meen vrienden, dat dat onmogelijk is. Ik meen, dat wij ook hier verstandig doen om bescheiden te beginnen en mag ik dan proberen deze belangrijke inhoud van hedenmorgen even saam te vatten in een paar eenvoudige regels, in de zin van: hoe moet ik dan leven? Niet met de bedoeling dat u dat dan onmiddellijk gaat doen zo, maar wel dat u er eens over nadenkt of het niet beter zou zijn om veel zo te doen.

In de eerste plaats: zorg dat in jezelf voortdurend een aanvaarding is van de mensheid als geheel, zonder uitzondering. Hier door zal de kracht, die in de mensheid zelve bestaat zo ge wilt de Goddelijke uiting voor uzelf meer kenbaar worden en ge zult daaruit voor u zelf dus meer mogelijkheden putten, zowel wat het persoonlijk welzijn betreft als misschien ook anders beleven of anders verwerken van uiterlijke omstandigheden.

In de tweede plaats: probeer a.h.w. elke mens, die je ontmoet te begrijpen. Ga nooit alleen van jezelf uit, maar probeer zover mogelijk uit te gaan van het standpunt van de ander. Weest daarbij echter eerlijk genoeg om je eigen wezen niet terzijde te stellen, het met zijn waar denken, ook al is dat nog zo beperkt stoffelijk, te uiten en het zo a.h.w. te brengen dat men, in een onderlinge samenwerking, tot een voor allen aanvaardbare overeenkomst kan komen. Ga uit van het standpunt dat een ieder tenslotte deze aanvaardbare overeenkomst wenst.

In alle grote en kleine dingen van uw leven moet u begrijpen, dat er dingen zijn, waaraan u niets veranderen kunt. Probeer nooit datgene te veranderen, wat zich aan je beheersing onttrekt, maar verander al datgene waar op je wel invloed meent te hebben, zoveel mogelijk in directe overeenstemming met je eigen wezen en wensen, zoals je dit in jezelf als waar en goed ondervindt.

Ga nooit uit van wat de wereld zegt of wat men in de wereld vreest. Ga steeds uit van jezelf en je eigen begrippen van kosmische eenheid. Wanneer het u even mogelijk is, probeer dit gevoel van eenheid en harmonie uit te breiden zelfs tot de dieren, planten en desnoods dode dingen die u gebruikt. Omvat alles voortdurend in een eerlijk gevoeld samenwerken, een harmonie. Daardoor bereikt u, dat voor uzelf veel erger wegvalt, dat u veel meer begrip krijgt voor alle dingen en dat u a.h.w. absorbeert aan kennis aan begrip, maar ook aan vermogen en kracht, wat voor een ander onbereikbaar schijnt. Heb je een speciaal doel in het leven, houd je daar dan bij voorkeur mee bezig. Ben je er niet mee bezig, probeer dan zo gelijkelijk mogelijk voor alles in het leven open te staan, zonder uitzondering. Dan heb je volgens mij wel het beste bereikt wat er te bereiken is.

Deze poging om u iets te vertellen waarover u eens moet nadenken sluit wat mij betreft, mijn bijdrage. Samen met de eerste spreker heb ik dit gedaan en wij gaan nu over tot het besluiten van de bijeenkomst. Ik zal dit doen in samenwerking met een ander, om onnodig wisselen te voorkomen en voor ons een wat groter bewegingsvrijheid te laten.

Godsgeschenk

Wat is er in je leven wat je niet geschonken is. Is niet al wat bestaat, is rijkdom en gemis, zwakte en kracht, gedachte en daad niet voortgekomen uit dezelfde macht. Ja, zijn liefde en haat niet voortgebracht uit één en hetzelfde wezen als gaven door Goddelijke kracht u geschonken? Gij zijt uit 's Heren wezen voortgebracht en kent in 's Heren wezen slechts de krachten, de waarheid, de kosmische machten, die over de tijd gaande alles beheersen.

In U, God, is de band gelegd met al wat leeft. In U God, is de band gelegd met alle krachten en alle wezen, met alle licht en alle werkelijkheid.

Indien gij Gods geschenk, u in het eerst begin gegeven, wil aanvaarden, indien gij uw leven de nieuwe waarden der werkelijkheid wilt inleggen, zo zult gij moeten begrijpen en leren te zeggen: mijn God, in U is alles goed. In U wordt al aanvaard. Want Al is Uw geschenk en daarom het leven waard, en zeg dan stil voor jezelf:

Mijn God, gedenk Uw wezen, ik spreek uit Uw wezen en ik denk uit Uw macht, ik wil in mijn leven manifesteren de kracht, die Gij hebt gegeven. Mijn God, laat mijn geschenk, dat Gij mij geeft zijn uit Uw kracht te leven en te zijn, de bron van Uwe kracht en macht te manifesteren. Maar het is teveel gevraagd, mijn God, dit eis ik niet van U.

Maar geeft Gij mij het geschenk van het leven, zo vraag ik U: leer mij dan om één te zijn met al wat Gij begeert. Geef, dat mijn wezen Uw werkelijkheid, Uw kosmos kennen leert en zo zijn doel vervult. Laat dat Uw gave zijn, o God en heb met mij geduld, wanneer ik roep om macht, want zo ik U aanvaard, Gij hult mij in Uw kracht en welbewaard zult Gij mij ten slotte doen gaan in juist die plaats en juist die zin, waarvoor Gij mijn bestaan als Godsgeschenk aan mij gegeven hebt.

Ik mag hier misschien nog van mijzelf aan toevoegen. De werkelijke gave van het leven vrienden, is niet macht of vormogen of kracht. De werkelijke gave van het leven is het vermogen te aanvaarden wat rond ons is, want rond ons is het goede. Wanneer wij de kracht indringen, het licht dat altijd met en rond ons is, in ons laten doordringen, dan wordt naar mijn idee de grootste godsgave, het grootste godsgeschenk ontvangen, wat een mens zich kan voor stellen: innerlijke kracht en innerlijke vrede en al, wat daaruit voortkomt. Dat geldt voor de geest net zo goed,

Wij wensen u allen een heel zonnige en prettige zondag met veel innerlijk licht en innerlijke kracht.